

Spm. nr. S 635

Til *miljøministeren* (13/3 90) af:

Duetoft (CD):

»Er ministeren enig med Miljøstyrelsen i, at man kan måle brugen af sprøjtemidler i landbruget ud fra antallet af gange, man kører midler ud på markerne?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten 6. marts 1990 har en repræsentant for Miljøstyrelsen kritiseret, at landmændene sprøjter deres marker for ofte.

Det er spørgerens opfattelse, at man ikke kan måle sprøjtemængder på antallet af gange, man kører i marken. Hvis man f.eks. kører mindre mængder ud pr. gang og mellem udkørslerne vurderer behovet for yderligere sprøjtemidler, kan de mange »deludkøringer« tværtimod forebygge et overforbrug.

Miljøstyrelsens udtalelse stod som et hårdt angreb på landbruget og er med til at cementere det urimelige billede af et erhverv, som skulle misrøgte naturen. En klar afstandtagen fra ministeren kan forebygge en sådan mytedannelse.

Svar (22/3 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Behandlingshyppigheden, som den er defineret i handlingsplanen til nedbringelse af forbruget af bekæmpelsesmidler, er heri et mål for, hvor mange gange årligt det samlede landbrugsareal kan sprøjtes med den solgte mængde bekæmpelsesmidler anvendt i de anbefalede doseringer.

F.eks. blev der i 1988 solgt 5.253 t aktivstoffer til landbrugsformål.

Hvis disse 5.253 t aktivstoffer blev udsprøjet i de anbefalede doseringer, svarer det til, at det samlede landbrugsareal kunne sprøjtes 2,59 gange, hvilket vil sige, at behandlingshyppigheden i 1988 var 2,59.

Med den nuværende landbrugsmæssige praksis er det imidlertid rigtigt, at den anbefalede dosis ofte splittes op og udsprøjet ad flere gange. Dette påvirker dog ikke den beregnede behandlingshyppighed, idet man her tager udgangspunkt i den anbefalede dosering som beskrevet ovenfor.

Baggrunden for, at forbruget af bekæmpelsesmidler opgøres i både tons aktivt stof og i

behandlingshyppighed, er, at man ved hjælp af behandlingshyppigheden får opfanget det tilsyneladende forbrugsfald, der fremkommer, når de traditionelle bekæmpelsesmidler, hvor der anvendes flere kg aktivt stof/ha, erstattes med nye typer bekæmpelsesmidler, hvor der anvendes få gram aktivt stof/ha.

Derfor blev det i handlingsplanen til nedsættelse af forbruget af bekæmpelsesmidler efter aftale med landbrugsorganisationerne fastsat, at forbruget af bekæmpelsesmidler skal opgøres både i ton og som behandlingshyppighed.

Jeg er derfor enig med Miljøstyrelsen om, at forbruget af bekæmpelsesmidler også skal opgøres som behandlingshyppighed.

Spm. nr. S 636

Til *miljøministeren* (13/3 90) af:

Knud Lind (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvilke initiativer hun agter at tage for at hindre de kommunale myndigheder i at ekspropriere private ejendomme til fordel for private virksomheder m.m.?«

Begrundelse

Spørgeren finder det kritisabelt, at Maribo Kommune til fordel for det privatejede aktieselskab Maribo Bryghus A/S eksproprierer privatejet jord, bl.a. fordi Maribo Bryghus ikke har råd til at flytte ud til kommunens industrigrunde. Ifølge grundlovens § 73, stk. 1, kan ingen »tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det.« Man kan med rimelighed sætte spørgsmålstejn ved, hvorvidt udvidelsen af et bryghus falder ind under betegnelsen almenvellet, selv om det er læskedrikke. Det er uheldigt, at en kommune optræder som eksproprierende myndighed mod én privat grundejer til fordel for en anden.

Svar (20/3 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg agter ikke at tage nogen initiativer for at hindre kommunale myndigheder i at ekspropriere privat ejendom til fordel for private virksomheder. Der er i lovgivningen og domstolspraksis lagt nogle begrænsninger for, hvornår kommunerne kan foretage sådanne ekspropriationer, og det er ikke indtrykket, at kommu-